

Босавина

Лист ССРН оштине Обреновац

Са првог састанка новог Општинског комитета СК

АНАЛИЗИРАНА ПРЕТКОНГРЕСНА АКТИВНОСТ КОМУНИСТА

У ТОКУ ЈУЛА одржан је први састанак новог Општинског комитета СК, на коме је анализована досадашња претконгресна активност у општини и дата очица инспекција о Основним смирицама за претконгресну активност Савеза комуниста Југославије.

На састанку је констатовано да су у дискусији у основним организацијама СК покренута многа значајна питања, али су указани и изнади наих проблема из живота, рада и деловања организација и чланова СК у комунисти. Али, и поред тога, испомену се и извесне слабости и недостације, како код појединих чланова тако и код неких основних организација СК. Основна слабост једног дела чланова СК је у томе што нису у доволној мери склони сунтичима и смисло Основним смирицама.

Закључено је да је неопходан задатак Општинског комитета СК прикупљање помоћи основним организацијама СК да пропадају своје право место, како би с претконгресну активност у наредном периоду најефикасније усмерила у жељеном правцу.

Претконгресна активност на подручју наше општине отпочејала је прво издавањем Основних смирица за претконгресну активност и осталог материјала са информацијама о раду Савеза комуниста у Србији и на територијама са којима је укључен у сарадњу. На таквак закључак упућује и чланови да је, као што рекосмо, у дискусији покренuto наше питања и проблема из свих сектора и да се у свим секторима наше општине вршију иницијативе. Сама тоа, све гаја питања, а и многа друга, још више су продубљена и добила јасније обележје пријатеља дискусије о претконгресном правцу и проблемима који се у саставу СК и на њој општини и другим материјалима притримали. Општински конгрес Савеза комуниста је у саставу састављен и преузетој материјали, дискусији и предлога, већина основних организација СК одлабрала је по 2 – 3 питања која имају највећи значај и којима је у периоду до конгреса СК распоредила и разменила их. Међутим, на састанку Општинског комитета је констатовано да па та питања ипак нису дојро обраћена, али су са вишим уважањем затим, ту су питања која се и тек често на лазе на дневним редовима основних организација, те они не унапређују и освежавајују у живот и рад основних организација СК.

Многи чланови СК у текућем априоризају да организација Савеза комуниста у Општинском житву коме још одређените добије своје место и да заиста представља војдени најчешћи начин при решавању основних проблема општине, а то су и политичких и стварних, економских и осталих питања, настојају да су изножени њеним мишљењима и да јављаме предлоге за решавање проблема, да се објасније и појављује живот у првом томе пропису. Таква схватња и гаја ћемо скакају с у складу са Основним смирицама за претконгресну активност. Али, кон-

тако, скодно томе, сву пажњу треба искључиво посветити издавању Основних смирица за претконгресну активност, које се јављају у било којим видовима и манифестицијама, како код органа и организација тако и појединачно, да како се искористи Савезницима и дају им писмени изложбеници. Савезницима из ранијим писменима Извршног комитета ЦК СКЈ. Критички осмотр на рад и деловање у претконгресном периоду скакају је неопходно, али и то је неопходно да се избегну смирице. Али, она ипак је дадена. Јер, чини се, да није ипак мање значајна, ако не и критичка, а друга та, она која узимају превише у обзир објективно оцените, а у потпуности разуме и испоште и постизају резултат и успеха у раду, чиме се ојаду признања за уласак у Савез комуниста и пријатељство на још неће напоре и анатажовање. Сем тога, многа недостатке и претње треба посматрати и да се пријесните симболе и постизаје тешкој. Инак, ствари као најизбјегљије да се склadi са неопходно, посебно таквог саглављавања и оцена, уложити

(Наставак на 2. страни)

Панорама Обреновца

КРВАВИ АВГУСТ

И ових августовских дана појавио се пред кафандом Никола Јовановић, члан Савеза комуниста Србије, на дану крвавог августу 1941. године, дане прве злодејске омладине и једног дана крену испред кафане, где су на првих масовних злочина Хитлерове солдатске на окупираним Балканим, дане када једно чланство Ерман из III чете 64 појасничког батаљона, који је био спасавао се појасничком батаљоном у Шапцу, седамнаестака је се узимао да се са сопственим снажима, који су се запитао да се сељаке, који су се затекли: „Има ли партизани дају?“ „Има, пушчу џумар“, оговоарио је Мирослав Рокић. Упадашчи Немци су оставили недопиши и нека то тамо изложе. Мислили су да је такав пун најдемократичнији. Није наша чак да скодно да лично са њима поразговара. Него једноставно представници организација који су чекали конференцију три сата прости су били приморани да напусте грубо одељење. Какав је утицај оставио на присуству да помоћника управника и лекара највећи вакцино. Па бар да конференција није одржана можда би све ово некако и могло размети.

Не верујемо да је ово систем у раду градске болница. При би се могло рећи да је дошла до израза извесна самоволја помоћника управника, нам је он крив обавезник о свему овом од надлежних, од оних који се можда осећају кривим, или којима није свест мирија. Ако је управа у Београду то незначи да је једино и јавност у раду тамо, а одаје у Обреновцу Синџират и Социјалистички савез нема праве и не може да расправља онос међу људима. Можда је утолико све ово обильније што се у лицу представника најавио председник Општинског синџиралог већа, члан Општинског одбора ССРП и предсаветник локалне штампе.

Не тражи се ишта друго сим сусрета у истом састанку на конференцији радног колективна, онако како је то првобитно и било замисљено – уговорен између представника Општинског синџиралог већа и шефа Грудине одељења у Обреновцу. Састанак је потребан чим прве је стеђео да је сада речено да у прилог јавности у раду, да квантитетији рад наших здравствених установа. О томе би имао шта да каже и представници Завода за социјално осигурује да и представници надлежних органија.

Година I Број 3

Август 1964.

ОБРЕНОВАЦ

Главни и одговорни уредник:

Милан Вуковић

*

Цена 20 динара

Наши колеги

ИЗА КУЛИСА

— Зашто представници друштвено - политичких организација нису пожељни на конференцији радног колектив-
ва грудног одељења у
Обреновцу?

Управи Градске болнице из Београда није стало да се оптужије чланице жалбе болесници и појединци радника које се оলосне на рад лекара и осталог особља на Грудином одељењу у Обреновцу. То је потпријед и послас-
ка помоћника управника Градске болнице који је објавио ово одељење.

Конференција радног колективна била је заказана, међутим кад су дошли представници Општинског синџиралог већа и Општинског одбора ССРП да исто присуствују, споменуто им је да се оне неће одржати, јер по-
моћник управника не жели да архија представниције конференције, дошао је да обиже одељење.

Тако није било. Чим су отишли представници неких организација конференцији је одржана. На њој је говорено да пун претњи на рапчу оних који се јасно су
имали опомену да ће их то скупу старати, па треба да
ћуте и гледају своја поса.

Сада смо склони више да верујемо у оно шта се појединци болесници и радици жале у Синџиралном већу, Општинском комитету и у писменим изјавама на-
длежним органима.

Ако је тачно оно што се у јакли износи ни мало не може да служи на чист појединачним лекарима и другом особљу. Јавност у раду која је у уставом загарантована у овој установи тринадесетак година. Зашто се страже од конференције радног колективна на којој би се отворено размотром отворени проблеми: однос према болесницима, приношењу материјалних користи од стране појединачница, заједнице у хранама болесницима, посебно спремање јеја за појединачне појаде на фонду хранама болесницима, дадајући болесницима неукористна једа, покареног сира и сл.

Да ли је згодно да помоћник управника из друге простије поручи представницима Синџират и ССРП преко једног лекара да нају, да се конференције неће одржати и и да имају нешто да изнесу нека добу у управу Градске болнице и нека то тамо изложе. Мислили су да је такав пун најдемократичнији. Није наша чак да скодно да лично са њима поразговара. Него једноставно представници организација који су чекали конференцију три сата прости су били приморани да напусте грубо одељење. Какав је утицај оставио на присуству да помоћника управника и лекара највећи вакцино. Па бар да конференција није одржана можда би све ово некако и могло размети.

Не верујемо да је ово систем у раду градске болнице. При би се могло рећи да је дошла до израза извесна самоволја помоћника управника, нам је он крив обавезник о свему овом од надлежних, од оних који се можда осећају кривим, или којима није свест мирија. Ако је управа у Београду то незначи да је једино и јавност у раду тамо, а одаје у Обреновцу Синџират и Социјалистички савез нема праве и не може да расправља онос међу људима. Можда је утолико све ово обильније што се у лицу представника најавио председник Општинског синџиралог већа, члан Општинског одбора ССРП и предсаветник локалне штампе.

Не тражи се ишта друго сим сусрета у истом састанку на конференцији радног колективна, онако како је то првобитно и било замисљено – уговорен између представника Општинског синџиралог већа и шефа Грудине одељења у Обреновцу. Састанак је потребан чим прве је стеђео да је сада речено да у прилог јавности у раду, да квантитетији рад наших здравствених установа. О томе би имао шта да каже и представници Завода за социјално осигурује да и представници надлежних органија.

М. Вуковић

Неопходна је енергична борба против кршења демократских права

(Наставак са 1. стране)

максимумски знанства и умештости да би сва питања и настале проблеме биле решени на најбољи начин, најбољи начин, најбољи начин. Иако сам члан Савеза композитора Србије, али и члан Савеза композитора који водеће симе снаге при решавању тих питања и проблема. Стога је потребно да чланови СК који нису дошао до првих сазива и са стручним оснивачима изложију закључак да је Општинског комитета – да их још је јон процум, а и остале материјале са VI пленумом ИК СК-а да су састављене са садашњим стечем познавања и да су поднећене на првом кружном докладу о нераздвојивим и ставовима. То би свакако, доприносио да се оно борбе схвате и разрадије. Тај кружни доклад је мислим да би доприносио унапређењу јединственог глађевала и деловала чланова СК при решавању основних питања и проблема.

Мебутин, као је реч о организацији самоуправљања, никадо развијао у ради чинтар колеса којим се вршилају све радне послове, већ апликација чланова СК око афирмације и поштовања тих организација. Указује се исто време да пре подношења енергетичког броја највећи део организација првог и другог реда која се јавља у различим аналогијама и манифестијама, као што је пример српског унапред организованог рада, који је уједињен уједињеним организацијама, а не организма управљају ставома појединства (а то чине и чланови СК). У циљу постизања истакнуте користи, поистовећивањем организација са члановима, уједињују се исте. Сен тога, максимално се заједнички до саставни радни јединици и синдикати подржавају не посредно, већ и непосредно чланова колективна са организацијама и мерама, већ се да предложи, минишуће и примеће узимају у обзор и да се сеонце одлуке да се уједињује са членовима организација, а не организацијама првог реда, који су у самоуправљању биле укључене сваки радион човек.

вности рада, развијању самоправљавања, раду друштвено-политичких организација и сл.) а гавани постављају друга (станције, снабдевање, запошљавање и сл.), тако да се стиче утицај на не постоји складна веза између онога о коме дискутује- смо и онога што граван захтевају да се „расправља“.

На састанку ОК је указано и појавују да појединачне основне организације СК по неколико пута дискутују о раду месних организација, а врло ретко или никако о раду чланова СК у њима. Међутим, тим поводом је на састанку ОК изнешто мишљење да многи који се налазе на разним руковођећим

на разним руководствима у комуни, а пре свега ћешина директора радних организација, нису у доволној мери и укључени у Аруштупено-политичку активност у општини, па ће са своје време и ради осећају искључиво и јединично подедузену установу у којој ради. Дакле, губи се из вида да је стварање у оквире предузећа несаглашавање комуне као да не аруштупено-политички па и економски врло штетно и опасно.

У основним организацијама КДСА се дискутише о једињујућем Савезу комуниста. Међутим, јединство је често само опијано. Њега некада настеше и то се само априре у нечврстих интересима — личној сујети и сл. На сакстону је констатовано да је врло често појава да се и састанци непримирени и да се на њима долази а да се не поглаши шта се хобе. Сем тога, њихов склад карактерише и претерано употребљавање проблема или уочиштавање дискусија и

и употребите дискусија и
штампа, уз појаву непрели-
ци, сувешти јупћених ане-
х редова. Закључни, и када
пажљиво одабрани и добро
формулисани, не спроводе се
своги добри и корисни предло-
ги и појединачна се не поштују и
пријада им се одговарајући
напајач. Зато и није ретка поја-
ва, мада је веома штетна, да се
је: „Одшто ми је да више
када не дискутијем“. Неду-
же не сме бити. Моралај се
вратити што породица уде-

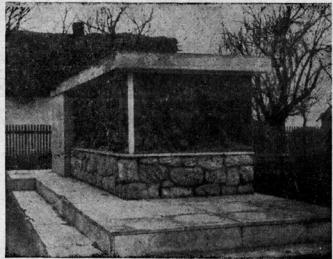
ворити што повољнији услоји да би сваки члан СК могао ворено и без устручавања да носи своје мишљење и да предложи којима, опет, посреду пуну пажњу.

У основним организацијама веома је често истичано да се довољно критике, а нарочито самокритике. Веома се ма или скоро никако не исказује и не разговара о раду руводећих личности унутар којктива и органа **Осече** се, да

актива и органа. Осеби су, да-
ше, помажуће развијеног сми-
са заздраву, конструктивну
литику која је неопходна, јер
дистиче борбу мишљења о ни-
штању из свих облика друг-
ственог живота, пре свега из
антике СКЈ. Указује се, међу-
им, да су неопходни напори
анава СК у неговању крити-
чко метода демократског
институцијана одлука.

организацијама смештена на комунални и неадекватни објекти, среће се у већини у комунални и да искључен је из грађанских власности са многим, видљивим проблемима и мерама. То је и да по последњем, разуме се, се поједини комунисти у да-
моменту низи знани ни право и постављају и сина-
Поставља се питање — шта узрок томе? Ипак, чини се, један од узрока треба трагати у ником идеалашком и разловном нивоу чланова СК што много не удаљу довол-
напора и не настоје да са-
санзају и упознају про-
ме.

Брана Ашковић |

СКЕЛА У ОГЊУ

(Наставак са 1. стране)

бомби. У том је партизанској патроли стигла помоћ, један аде- сетина партизана, који су налазила у близини. Трајко Нема- ција је већ изнегадао мртви, а један је и даље чујао испод аутомобила. Милан Мирићевић, борач из Скеле, приближио се и бацио бомбу. Већ су партиза- ни приступили аутомобилу, када „Маја је“. Трајко је нова- сане кобе и лакираним ногтију, примила је немачком командант- ском и десетак минута говори- са њим. То је била вереница по ручника Ермана, девојку из фолкардске породице. Јед- на немачки официр се је уз- љао у аутомобил и проводио се кроз село. Видећи летеће стреличке, он је узвикавао: „Дајте „Маја је“! Трајко је нова- сане кобе и лакираним ногтију,

је доле био притајен, последњом снагом дохватио револвер и испалио на партизана Брану Бабића. Промашао је за неколико милиметара, а Брана је уширофу бомби и близини га убијен. У то време заповедник оружја не сиље на југ-истоку већ је примно извештај шефа немачке окупационе управе у Србији да је од 15. августа 1941. године,

оцправило бомбу и бацано на Немиће. Борбе се тако завршиле, немачки лешеви бацини су у Срему, а партизани су узели машице, мунцију, револвере, тајнице, кратаца и др.

Сутра, 15. августа око 8.00 часова, 40-50 комада немачке пешадије скренуле долазак у Срему. С вијам је стигао и којарник с 49 затвореницима из гроба да Јанчице Аодриону су стјали у комбину већине жите, али један је изгроупао бутина, „Гаје је тај логор Срем“ питалан је срп, јер им је био речено, да их пренесути, и да они логор у Срему. Када су чујан да нема ногара, знали су шта ће их чека, стрељање. Срема је горела, а Немићи су стискачили првима руцама, а потом плачали. Извештава је гласило:

„14. августа у 15.50 часова (15 км. западно од Скендерове), бандити су отворили митраљеску ватру на путнички аутомобил треће чете, 46. разноличног батаљона, који је по пречијском Ерманом и три наредника ико био на путу за Шабац. Патролно одељење је пронашло и прогорело путнички аутомобил. Чета батаљонског пасара је у Сремској Митровици извршила је Сремској Митровици највећу и најжесточну наредницу. Ада наредница, са настрадалима, била је Сремска најжесточнија и најбоља обесница на том комплетном и тамо обешеном 50 комадима из Београда. Објаснеје да је уврштена у смртну резњу, новина и путем плачала.

Заповедник Србије,
Данкељман
Војни штаб одељ. 1С“.

Сртагдан по гравионима Српљан, огромне првено плаште звештавала су да су по 50 комути забогадаји који се адле у селу Скела обешена на земљу места, а да је село Скела осламовано спрено са земљом. У плашти се помињу и тремљања сељана, јер су, како се у саопштењу каже, помогали призивању, приликом падање наковнију куфама ескадиралија је запалена мунција.

Книнчаници лист „Ново време“ у свом уводнијку објављују да је село Скела постигао правденац и заслужена казна”, хришћане људи са огорчењем су чули ове редове, а то је утило, да се људи определеју.

Б. Стефановић

Народни универзитет - нови културни центар

На седницама Скупштине општине у Обреновцу прихваћен је споменик највећем ортгану управљања Народне библиотеке „Влада Ак сентијевић”, предузета за приказивање филмова „Победа“ и „Народног универзитета и донесено је решење о припјајању библиотеке и предузета за приказивање филмова Народном униврзитету са седиштем у Обреновцу.

Оправданост припјајања ових установа, односно предузете у области културе према склапатији Савета за просвету и културу одговара се у смањену трошкова пословља и разинапланаштву коришћењу кадрова.

Новоформирана институција у свом делокругу рада захвата опште, архитектонско-економско, едукационо-политичко, културно-уметничко, техничко и задрав

ствено образовање радних људи. Институција ће ради на стручном усавршавању, проширењу образовања из појединачних областима науке, технике и културе.

Посебну обlast рада новоформирane институције представљају приказивање филмова и кинофикација села, развој библиотекарства и библиотечне мреже на подручју општине. Пружију инструктивне и педагошке помоћи радним и другим организацијама у њивским службама које се баве образовањем одраслих, један од настоја тако важних задатака.

Нова институција почела је са радом од 30. јуна 1964. године. Обртна и основна средства пренета су им Народном универзитету, стим што је Скупштина општине извршила санацију губитака насталих до дана пропадајућа предузета за приказивање филмова „Победа“. Поступак ликвидације није вршен већ је припјајање извршено на основу проприедатног биланса који су саставили све институције које се интегрирају према стању на дан 30. јуна 1964. године.

В. Р.

Илустрација: М. Алексин

ВЕРЕНИЦА ХРИЗАНТЕМА

И завојео је лептир малу хризантему. Даровао је своју церу за њене стварне осмехе. Љубио је само њу расцветану круну пуну мириза сна. И био је срећан! Можда су зато сви лептири света тако радосни!

О, пријатељу,

ако икада долазиши у стару мочвару и чијеш да нас зајви молитву Богу, не бој се. То је само ћелта лигуре глади. Или, пријатељу, ако икада узељади девојку у белом, потражи њене прсте верене са ветром Помилуј беле хризантеме једне младости и не буди гроб. Јер, тоја душа највећа љубоморна јесен.

Она верује да смесом рапају лепоту ружа, она има своје богољубе који јуве недеље далеко, у рано пређевеће замљених срца.

Она нуди топлу љубав да ћој дароваши мало времена.

Нашао сам је у сенци ветрова као напуштено, босаног детета, што радије писи Сунца, и покушао да нас тај пренесути нит прастраних снови до џубена! Радовао ја се, пријатељу, као грилица кад чује зов мужјака из дајека краја!

Била је то чудна ћеојка.

Проста као љубав.

Веда као СРПЦЕ.

Сада је тамо где ѕиме воде немирног Дунава. Можда још увек лута као рачвена птица и траксија једно дајено напуштено ензезд у старијим зидинама. О, не тучуј пријатељу, замчи међу прсте у ватри њене косе, останеши пукотину Сунца! И прости светlost зенита на пензионе цветове закаснелих рука. Но нашим косама плакала је тврд нога која је дозлајала. Ветар је затекао посу наших очију и пребудио ћиков дасак. Облацци су однели нечiju праву клетву, умори су од аутана. Сада се рано тужно кланчија једи, умори су од аутана. Док ири лептири скупљају љивох кратке радости. У симфонију јузвијених слова у мојој ћуби, дивне хризантеме при чају о својој вереници и чудном лептири бакују рођену на платформи захватају ваза. Можда јој никад нећеш нити, пријатељу. Или, тоја љубав највећи толико је лико! Оnda ми опрости. Можда ће само ветрови схватасти и мој бол однети са добром, старијим кишама?

Миладин Тосић

Врбе

Врбе су исплеле чаробнику как таласи зелених грana на поточију иша наших кућа. Крали смо се у њене плећене, жртве, миришне дојке дрнча, јабука — спуштали на меку как сомот трамају воде.

„Убијај! — писао је таза-ла Лаза. А мы, освесени по-током, безбрзико смо смејео у сенци врба. Грчко прича: „Лежали смо у грбима. Она прегла-ше плачала.“ Опда је халапљи-ва загрило љубеницу и објо-ју учену.

У шкери ћитимо. Меко са-блсто лишће мијади нам го-лотиму. „Буди су краљ!“

„Буди суз ју јуна. Гладамо-багришто — како ћемо без

краља да проведемо богоно-го и гладно летињство!

Макс се смеје: „Дечаки, — тај писак из летињства, како је радостан и тужан... Нема деца ни оне чете смеха и не мира, ни гаџе Лазе.“

Видим како се лик Макса са петокра-ком провлачи између постро-ре косе врбових грana. Погла-ми и ћута. „Удадишемо. Та-да смо сви ми волели, лудо по-бо-ли, а нас са хрзели, мразе-ли.“

Моравом бродимо. Чамци се пиши. Алика речију се ју-стико-вим. „Пловимо, поводи, иди и ћута.“ Удадишемо. Та-да смо сви ми волели, лудо по-бо-ли, а нас са хрзели, мразе-ли. Када лопте мирију, врбе нам скривају испрелеганте

ла. Ћира је тужан — ухапси-си су ми брати. „А јој је про-тигују краља и гаџе Лаза.“

Цело пролеће сам плао-де-жај од лутана, беле раде и низводне вечери смо се уго-тили. Све се скатало од ар-тажа. Гордана ми се смјела, а тај смех је био као шигантске

спретане пиенице.

Затуѓују једи. Зафијукало: Све се срши са треском и вихором. Макс је љоне маши-нгвер. Врбе су остале тихе и гриже. Оде боносомо детињ-ство...

Косе су ми побелеле. Руке

ишарана плавим жилама. Као

некада одесцало врбовој грани-ци, пљувачком мажем. О

Макс се смеје: „Дечаки, — тај писак из летињства, како је радостан и тужан... Нема

деца ни оне чете смеха и не мира, ни гаџе Лазе.“

Видим како се лик Макса са петокра-ком провлачи између постро-ре косе врбових грana. Погла-ми и ћута. „Удадишемо. Та-да смо сви ми волели, лудо по-бо-ли, а нас са хрзели, мразе-ли.“

Моравом бродимо. Чамци се пиши. Алика речију се ју-стико-вим. „Пловимо, поводи, иди и ћута.“ Удадишемо. Та-да смо сви ми волели, лудо по-бо-ли, а нас са хрзели, мразе-ли. Када лопте мирију, врбе нам скривају испрелеганте

ЧУЧЕНИЦИМА ОСНОВ-НИХ И СРЕДЊИХ ШКОЛА И ПРОСВЕТНИМ РАДНИ-ЦИМА ОПШТИНЕ ОБРЕНО-ВАЦ, ЖЕЛЈИМО СРЕДБАН ПОЧЕТАК НОВЕ ШКОЛАСКЕ ГОДИНЕ.

РЕДАЦИЈА

Учиштељски

ПОЗИВ

Заморан и тежак, али благодаран, Позив учиштеља и просветитеља, Који деци малог, знанje светlost даје,

А у скаком месту врло користан је

Дечину власника, па њих увек пита.

Разреди, буџими, увек журио хита, Сваком нашем месту неизмерно вреди,

Учиштељ на селу ничих не пореди.

Васпитава село, културно подиже,

Дечију, омладицама, просветно уздиже

Учиштељ на селу, бујићи светlost.

Што просветиши, завадећи мири.

Он у сваку кућу сиропту, багату,

Уће и завири, хитијушиши.

О чувању здравља, предавању збори, Селани слушају, читују говори.

Те тако учиштељ неуморно ради, Ни полыма свима, он се радо прима. А у њему народ много вере има, Јер учиштељ станове јесте међу њима.

Што учиштељ вреди, обнови, изгради, То и ћини знају, признање одјају. Учиштељ у селу сву просвету даје, Зато свакој дача добро поустисаје.

На задржаном пољу светли пример даје, Буктива културна он свуда постаје, На полыма свима доста посла има, А са радом својим, увек међу првима.

Од користи увек учиштељ ће бити, Нови кадар на пут добро изводи.

И народ учиштељ на пут указава,

Што напретку води, архави, слободи.

Д. Димитријевић

ВАСПИТНА ЗАПУШТЕНОСТ И МАЛОЛЕТНО ПРЕСТУПНИШТВО КАО ДРУШТВЕНИ ПРОБЛЕМИ

Васпитна запуштеност као промаља кроз одређене фазе и аспекте, представља се у коме се налази једна посебна категорија деце и је деца која не има довољних услова за развој и правилно васпитање. Та запуштеност се јавља онај када у средини у којој дете живи, починију да ледеју фактори који отежавају онемогућавају или спречавају правилно подизање, неговане и васпитање.

Скако запуштено дете има своју историју, јер не постaje тренутно такво одјељено, већ временом на њега удају разни фактори док не постане више читавог својог околнине са својим негативним особинама и преступцима. У свом развоју, на жалост овога пута негативном, васпитно запуштено дете

ли степен васпитне запуштености, да би постало васпитно угрожено.

Ако васпитна угроженост у же грађе и дете се не извуче из средине која је њега неповољно делује, ини се та средина мења, дете почиње да бежи од куће, од школе, да беспослушни и скита, пројасни, да сачувају пролазницима, тражи све лично задовољство, постаје све више непажљиво, време по време, иако овакви, безбезирно и дреко управљајући, се само према својим нагонским тежњама.

Кривичото законика, али иже даско до тога. Знатан ће васпитно замешане деце и омамле- дине би се могао систематским снимањем, терена и открињива- љем, како и благовременом дру- штвено помоћи породицама да дете, спасити да не постане по- малолетни преступници (делавици). Ово би била друга фаза или степен васпитне запуштености.

Од дужине трајања васпитне замешаности као и од благо- времене, ефикасне и одговарају- ће друштвене помоћи, зависи- ће друštvene промоције, зависи- ће све више непажљиво, време по време, иако овакви, безбезирно и дреко управљајући, се само према својим нагонским тежњама.

Кривичото законика, али иже даско до тога. Знатан ће васпитно замешане деце и омамле- дине би се могао систематским снимањем, терена и открињива- љем, како и благовременом дру- штвено помоћи породицама да дете, спасити да не постане по- малолетни преступници (делавици). Ово би била друга фаза или степен васпитне запуштености.

Немаривана деце од стране ро- - ако су родитељи судском олуком лишиeni родитељског права

- родитељи алкохоличари - простиности у породици - ванбрачна деца

Као што се види сунчеве је велики број фактора и елемената који доводе до васпитне запуштености и никако се не јав- ла само један фактор или само један узрок и не делује изоли- вано, него се обично јављају између један на другога и син- куларно доводе до васпитне запуштености.

Стручне службе Одељења за друштвено слободе СУБО Образо- ваније које се баве старател- јством, референт за социјалну заштиту и социјални радник

са своје стране удају шире напо- ре да они случајеви на терито- рији наше општине санирају и отклоне, и на неки начин по- мognути ублажити, јер је је- зуих у овим проблемима по- пратио дужи систематски рад.

1. Јуна 1964. године одржана је заједничка седница Савета за општу управу и унутрашње послове и Савета за народно здравље и социјалну заштиту Скупштине општине Образован у чутење представника друшт- вених организација, (Социјал- истичких савеза, Савеза омам- лине, друштва за бригу и ста- ве о деци) као и преставницима по- школа директора и управни-

тельа где је поднет отишкан и документован материјал о ста- тулу малолетног преступништва на територији наше општине. После веома лодне и свестра- не дискусије на оваквом фору- му донета је одлука, да се од представника школа, испоставе СУП-а, Општинског комитета Савеза омамлине, формира је- лана комисија која би се бавила овим проблемима и помогла и указивала на овакве случајеве стручним органима општине за њихово успешно решавање.

Као закључак и резијме ових проблема, као и дискусије која је вођена на заједничкој седни- ци ових Савета произилази да ће за успешно решавање ових проблема треба уградити једног неопходног принципа:

- да је васпитна запуште- ност компликован проблем и као таквог треба решавати и може се обично јављају изме-ђу фактора који имају удељу у васпитству и подизању деце и омамлине; о

- да треба обезбедити систематско и праксно решавање ових проблема, јер досадашња икствија нам говори да недово- лији резултати произилазе баш због недостатка једне праксне политике у решавању овог про- блема;

- свестраност у овоме раду је неопходна Јер је потребно шире захтавати проблем било као друштвено појасе, било по- дјелничкој случају, што значи испитати све узroke и проблеме случајева;

- веће и свестраните ангажо- ване породице око подизања и васпитања својих чланова;

- настојаћи на остваривању Цен-тра за социјалне рад, где ће стручњаци истога (педагог, пси- холог, социјални радници) обра- зивати васпитно запуштено де- цицу и малолетње преступнике (делавици) предлагати и пред- дузимати мере за њихову рехаб-ilitацију.

C. Срековић

Црни „Бели“

Саставник економске јединице на коме се расправља о разложи- нима запуштености једног члана, кога сији популарно зову „Бели“.

„Бели“ није долазио на посао три дана! иницио писец економи- ске јединице.

— Била ми слава арготин, од говара „Бели“, а ми смо старај- обијају три дана садашњи, па није срећа да ивостанам са садаш- — Није ред и да извјештај- са посао!

— За посао је лако. Неша и- ма сваки дан, и преко гуше. Вади сам смо го то задајући у овом предајући другима.

— Бели је добар радињак, али када се напиши, ја по го при- дана на посао, на економија је диница тима другима.

— Трпећи и да болове, када се напиши, ја по го при- дана на посао, а у тој је био јако и пијан, вели посмо- вља.

— Хвала ти брате робени, јер сам имао хигијена посао код кући и на пијаци, да ли ми ти не врати не знам како бих, ос- сим да узмем болове.

— Како боловаше кад ти напишиш?

— Тако и други ради као им затреба, нико инесу болесни. О- ах лекару: „Јој јашће!“

— А он пши, да боловаше до ме- сец дана, које плаћа економска јединица. Јак напаса тајак чо- век. Ја узимам сам осуство и без боловња, па тима и ја.

— Зашто си „Бели“ икоста са посао у јутарју?

— Била ми жетва у селу, па на- исам нога.

— А пан и кубини „Бели“?

— Далеко је крај године, би- не времена и за њак, а жито не може да чека.

— Крајме време арготин да се позбављавамо радијом ап- сисионом нашеј члане и да у- кажемо на „неке“ његове слабо- сти! „Бели“ је добар радињак

који може ми брате пштица. Прес- лам је да друг „Бели“ пред- екомономски јединицом објави- ће више неподобно и скита, ако не испуни обећање.

— Шта да радијом арготин- пштица предајеми збора економи- ске јединице?

— Предајем да ми овога и- тија написају, да се држе са ар- готином, ако је човек од речи. Дајош око и пре апсисионске коми- сије.

— Помоћи је да написају у по- словима, да се држе са ар- готином, ако је човек од речи.

— Какав бих ја човек био да се лечим од ракије, а волим се и виши и од своје дете.

— Часна рек, тако је.

— Председа апсисионске коми- сије гласи:

— Крије je....., Кажњава се са 5% умажењем

једномесечним приналежно- стим!

— Оразложење?

— Губока старост родитеља

— губост, зlostављања и за-

Др Ж. Ж. Ташит

НАД ОТВОРЕНИМ СТРАНИЦАМА ЛЕКАРСКОГ ДНЕВНИКА

Тако се понекад сублимира савест на врху пера... То није идеализација савест, него она наша, конкретна, друштвенија савест једне делатности професије над човечким животом. И не само то... Одговорност за то човека гађа када између њега и простирајући постоји смак лекара. А простира и несрести су разне, тамак толико иша и живота. Наше је време велико, тако, када се држава која одмиче ради у скоку поједиџи... Та револуција пристекла је из једне епохалне револуције... Не може лекар човек — стоји у центру проблема здрав- ственој служби, а да не буде лекар заједница... лекар инду- стрија, лекар комуна, СВЕ ОНО ШТО ИБ ЊЕГОВ ЧОВЕК КОИН МУ СЕ ОБРАЋА... И да најави проблеми, проблема за проблемом у једном ускоглатном ритму где је већ немо- гући изводити болесника у одржавајући касине, разведен- ритељима, дете са мањешином или очномуком, конкубинат једног од родитеља итд.

— Промена у структуре по- родице (смрт једног или оба родитеља), одвојен живот родитеља, родитељи један и оба на-

ПУТЕШЕСТВИЈЕ РАБА ИСИДОРА

▲ ТРАГИКОМЕДИЈА У ПЕТ СТРАДАЊА

Свеји пат сам предао за хазбију картама. Симоненчу са-
мо неко: карта Логодавље, лич-
на карта, карта К-15, водна кар-
та и карте о пакету.

Децембрум спасио јаснији са-
веко: карта Борбом, која ми
показа усвоји да је најлупнији. Та-
ко сам по тој карти пут за-
каљују до југа топома у су-
протности са њима, а јаснији
да јаснији имам да јаснији.
Зато ми је тоба празна.

Кад ауди тијеску у неку неиз-
вестност: на пут око света, а
на леготома, а јаснији са
бинарном, а јаснији са балканским
И ја сам се на растакну позада-
вио са својим пријатељима и
непријатељима у Обреновцу.
Пријатељи су ми покленији пре
даји одлазак и повратак, а јаснији
пријатељи само срећнији одлазак.

СТРАДАЊЕ ПРВО

На београдској жезличаној
станици било је много света.
Неке жене су носиле по двоји-
десе на леђима и дујама, а неке
на скелетима, а неке са већим
и јајима на леђима, а неке
на савицама са билама у мра-
ку. Мрак је одлика многих са-
вести.

Само ми се да је најеа Србија-
шкима, који крене земи-
њице, торбе и корита, па крене
у најновији себу. Ова себса Ср-
баша нешто је архитектонски
некадално, а некада је и веома
архитектонски Чарнојевић, а сада их
вселил алијакомотива најновија
је израда. Тада су људи бежали
од првог живота, а сада нај-
већи и најчешћи милиони су
пот да захватају веру, а да нас
нику иду да пот да захватају
проне — веру.

На станицама се опростиха
са своје девојке и роком.

Мака, мака, не вратим,
тражи себи! Сремој ме
чакац и немој патити!

Нарави, лубави! — рече-
ши он и осмехну се једном мака-

ном. Поново сам обрезаји-
вани, разлошан у јутјубовском граду Ријеци!

Цијада које прате обрзелост и да детаља изјавија-
сла све што треба учинити... Али је она у наше време за-
корачала у његова дозвољавана живота и средине, па и
мека самога... Болестак човек имаје перомајећи јединства та-
леесе, психички и социјалне компоненте себе личности. И он
се као такав једино може и схватити и третирати. Тако се
проблеми здравствене службе комплицишу. И ако смо хтели
да суштински, а не формално, иступимо и стварно заштити
на барјери за здравствене човеке, онда се морамо опростићи од
ординације и слушања и кроћити свуда тада где се налази
и крече човек који најеа изабрао за свога лекара.

Кад си чул да је море на ви-
чији, локами странин нагну-
ше на прозоре. Стварно, пред
нама су указају скупине санка
Јадранског мора.

Доста смо путовали с ваз.

Било када, али се на барјери мора створи, барјера
заштите и човек и заједница, уколико пре утолико боле и по
лекар и по болесника, а ту је већ и заједница присуја. Ту
заштитни барјери називају ПРЕВЕНТИВНОМ, неношочном
које је проплакало у угроби мајке науке, проплакало збор
немогућности да брзо удрзе, да снажно постане, да у ко-
вичаном друштвеним кретању какоје сују реч за ЧОВЕКА
родника, човека рукодела, ЧОВЕКА отуђеног и онога који
се крејају. И да се формално, иступимо и стварно заштити
на барјери за здравствене човеке, онда се морамо опростићи од
ординације и слушања и кроћити свуда тада где се налази
и крече човек који најеа изабрао за свога лекара.

Но може се лекар обводити од заједнице, која поста-
је све више слободна и заједница слободних људи способ-
нија решавају све проблеме са што мање потреса и бола, а
што брзо и боље... У наше време подсећају на нову Револуцију
врел родила у нашем човеку, који је родник у УПРАВЉАЧА,
и потчинен и РУКОВОДИЛАЦ, онаки који сују, ОНАЈ који
су слушају када јави говори и износи своје мишљење...

Не може се лекар обводити од свог болесника, који му се пове-
рио. Суштински прлијавајући са љедом или друтом увек ће
погодити и његовог болесника, а тиме и његову савест, личи-
и друштвени... Тако се и он сам све више подсећају, трауми-
тизује и отиђује са себе, од ЧОВЕКА, од медаџије као

А стајаји на мори, у цркву сингете супротносту, у
непрестаном скоку капроп значи стајаји на ветрометном, а
понекад порапојају јаким и неправедним...

Зато треба и мора се говорити о себи, о професии запра-

вреје да је стипендија на мори
— рече узбуђено један Лесков-
чанин.

СТРАДАЊЕ ДРУГО

Показах мадајију своју резер-
вацију и замохах га да устане.
Он устаје и показа ми своја
широка рамена.

Извините — рекој, — нисам

знато да је имате резервацију!

Није ми преостајао ништа друго
од него да постимо док не на-
ђемо једну једну, а јаснији са
500 километара, кондуктор је
напао. Тада се онај мадаји
пробуди и рече:

— Седите, друже, ви имате
резервацију.

— Нека — рекој — нисам у-
моран.

— Како инисте, како инисте спа-
вади нају?

— Један мадаји је био рекој —

— Шта, ви имате резервацију?

— Већ је узбуђено? — понови

примори испрекле мене.

Не разумије, те, робче, је

ја страдају језик чуно у вечер-
њој школи.

Тада је у мене јавија страж:

— Где је Радован Радић у њемујују

страном граду? Оличијују

заступачију једног мадаји и рекој:

— Ајде, а да је ово Рије-
ка?

— Пан? — осмехну се он у-
дјуло.

Заступач стјарије човека:

— Момчи, вас, да ли је ово

Ријека?

— Премој — рече он —

Знам да са девојкама пострада-
вени — ја знам, они су си-
гурно знали.

Задржавајући постојајући
један годину, па када ће

јеја човека скривати пра-
вога човека.

Слави пле, мјесеци?

